

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze slučitelnosti s vnitřním trhem (odůvodnění, čl. 107 odst. 3 SFEU).

— V rámci třetího žalobního důvodu se uvádí, že úplné osvobození spotřebitelů v pásmu základního zatížení odstraňuje vážné narušení hospodářského života v Německu. Zejména průmysl náročný na energii musí zůstat konkurenceschopným a musí být zabráněno tomu, aby se přesunul do zahraničí.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti uložení povinnosti požadovat vrácení.

— V rámci čtvrtého žalobního důvodu je vytýkáno, že požadování minimálního poplatku ve výši 20 % zveřejněných síťových poplatků s odkazem na znění § 19 odst. 2 StromNEV, které platilo do 3. srpna 2011, je svévolné a je v rozporu se zákazem diskriminace.

— Dále se uvádí, že pouze stanovení síťových poplatků na základě fyzikální metody zaručuje dodržení zásady příčinné souvislosti nákladů, jakož i placení přiměřených a nediskriminačních síťových poplatků.

— Uložení povinnosti vyžadovat vrácení je v rozporu se zákazem diskriminace také proto, že Komise nezohlednila přechodné ustanovení § 32 odst. 3 StromNEV.

— Konečně se uvádí, že spotřebitelé v pásmu základního zatížení a atypičtí uživatelé ve smyslu § 19 odst. 2 první věty StromNEV se podstatně liší. Skutečnost, že obě skupiny uživatelů sítě musí i přes tyto rozdíly platit minimální poplatek ve výši 20 %, není věcně odůvodněna.

(¹) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24. 9. 2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 21. prosince 2018 – Briois v. Parlament

(Věc T-750/18)

(2019/C 82/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francie) (zástupce: F. Wanger, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 24. října 2018 o žádosti, aby byl Steeve Briois zbaven imunity (2018/2075 IMM), kterým se přijímá zpráva Výboru pro právní záležitosti A8 0349/2018,

— uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 8 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie (dále jen „protokol“), protože prohlášení S. Brioise, které vedlo k trestnímu stíhání v jeho členském státě původu, představuje názor vyjádřený při výkonu jeho parlamentních funkcí ve smyslu uvedeného ustanovení.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 9 protokolu, protože Parlament nerespektoval znění ani význam tohoto ustanovení tím, že přijal rozhodnutí o zbavení S. Brioise poslanecké immunity a způsobil tak neplatnost tohoto rozhodnutí.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásad rovného zacházení a řádné správy.

Zprvce se žalobce domnívá, že Parlament porušil vůči němu zásadu rovného zacházení, jelikož s ním zacházel jinak než s poslanci, kteří se nacházeli ve srovnatelných situacích a že tak porušil zásadu řádné správy, která zahrnuje povinnost příslušného orgánu pečlivě a nestranně přezkoumat všechny relevantní okolnosti daného případu.

Zadruhé se žalobce domnívá, že soubor nepřímých důkazů umožňuje vyvodit závěr, že vůči němu jde o zjevný případ *fumus persecutionis*.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2018 – ABLV Bank v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-758/18)

(2019/C 82/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ABLV Bank AS (Riga, Lotyšsko) (zástupci: O. Behrends, M. Kirchner a L. Feddern, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 17. října 2018 ve vztahu k ABLV Bank, jímž Jednotný výbor pro řešení krizí odmítl přepočtení a vrácení příspěvku předem, který byl uvedenou bankou poskytnut do Jednotného fondu pro řešení krizí;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Jednotný výbor pro řešení krizí nepřikládal dostatečnou váhu poměrnému charakteru příspěvků do fondu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Jednotný výbor pro řešení krizí nezohlednil skutečnost, že sám výslovně uznal možnost, aby byly příspěvky vyplacené do fondu vráceny na poměrném základě.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Jednotný výbor pro řešení krizí nezohlednil výslovné uznání, obsažené v čl. 12 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci 2015/63 ⁽¹⁾, že při splnění podmínek pouze za část příslušného roku jsou dlužné jen dílčí platby.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Jednotný výbor pro řešení krizí mylně vycházel z čl. 70 odst. 4 nařízení č. 806/2014. ⁽²⁾
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že Jednotný výbor pro řešení krizí vycházel z nesprávného výkladu čl. 12 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci 2015/63.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že Jednotný výbor pro řešení krizí porušil zásady právní jistoty a legitimního očekávání.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že Jednotný výbor pro řešení krizí porušil zásadu proporcionality.